

Ristin häpeästä taivaan kunniaan

By Juha Muukkonen
19/4/2011

Pääsiäissaarna Raamatunkäännös: KR 1933/38 **JÄSENNYS: 1.**
UUDESTISYNTYNYT EI ELÄ ILMAN HENGELLISTÄ RAVINTOA

2. JOKAINEN VIIKON ENSIMMÄINEN PÄIVÄ ON PÄÄSIÄISJUHLA

3. RISTI ELI JEESUKSEN SEURAAMISEN HÄPEÄ

4. RISTIÄ SEURAA TAIVAS

1. UUDESTISYNTYNYT EI ELÄ ILMAN HENGELLISTÄ RAVINTOA

Rukoilemme: Pyhä Jumala, kuolleista ylösnoussut Herramme Jeesus Kristus! Me olemme Sinun kasvojesi edessä ja pyydämme: Puhu Sinä, kuoleman voittaja, meille sanassasi. Täytä meidät Pyhällä Hengelläsi ja Sinun tuntemiselläsi. Ravitse meitä ikuisen elämän ruoalla ja juomalla. Vie meidät ristinveresi ja ylösnousemuksesi voimalla taivaaseen. Aamen.

'Nyt se suuri päivä koitti' (VK 84:1) lauloimme tämän jumalanpalveluksen alussa. Tämä on kristikunnan suurin juhla: Meillä on synnin, kuoleman ja Perkeleen vallasta vapaaksi pääsemisen eli pääsiäisen juhla. Kristus on totisesti ylösnoussut!

Vanhan kirkon aikana pääsiäinen oli myös erityinen kastepäivä. Paastonaika oli kastettaville valmistautumisen aikaa tähän valtavaan muutokseen: Synnin ja kuoleman vallan alla oleva - aina paratiisiin lankeemuksesta asti Saatanaa seurannut ihminen - siirretään uudestisyntymisen pesun kautta Jumalan lapseksi, Herran valtakunnan kansalaiseksi ja ikuisen elämän perilliseksi (Joh. 3:5, Tiit. 3:5, 1. Piet. 1:23).

Kristityn rukous on, että rakas Herramme saisi hoitaa jokaista Jeesuksen omaksi kastettua Raamatun sanalla, pyhällä ehtoollisella ja seurakuntayhteydellä loppuun asti. Rukoilemme, että usko ristillä kuolleeseen ja kuolleista ylös nousseeseen Jeesukseen saisi pysyä lähtemättömästi meidän elämämme tärkeimpänä asiana. Taivaaseen pääsee vain ja ainoastaan uskomalla Jeesukseen.

Pelastava usko säilyy ja kestää yksin Jumalan sanalla ja ehtoollisella ravittuna ja hoidettuna. Jos kastettu jättää Raamatun lukemisen ja seurakunnan keskelle tulemisen, niin hän näivettyy ja lopulta hengellisesti kuolee; palaa siihen pimeyden ja anteeksisaamattoman syntielämän tilaan, jossa hän oli ennen kastetta. Sydämessämme kuolemaan asti asuva synti saa Jumalan

sanasta erossa olevassa vähä vähältä enemmän sijaa, ja lopulta kastettu eläkin maailman lapsena.

Maailman lapsi on se, joka ei lue Raamattua eikä usko tuohon Jumalan sanaan, ei käy jumalanpalveluksessa ja ehtoollisella. Uskosta osaton kiroilee, elää avosuhteessa, ajattelee vain tätä ajallista elämää, sen nautintoja ja kunniaa. Pimeyden lapset eivät tue lähetys- ja evankelioimistustyötä, omakohtaisesta Jeesuksesta todistamisesta puhumattakaan. Usko Jeesukseen ei elä ilman Jumalan sanaa, Raamatun lukemista ja kuulemista sekä seurakuntayhteyttä. Esimerkkejä tällaisista kastetuista, mutta tosiasiasissa hengellisesti kuolleista seurakunnan jäsenistä, meillä on keskellämme lukuisa joukko. Ei sellainen ihminen voi pysyä pelastavassa Jeesuksen uskossa, joka viikko viikon perään, kuukausi kuukauden perään ja jopa vuosi vuoden perään jättää Raamatun lukemisen ja jumalanpalveluksessa käymisen.

Tämä on vakava paikka meille jokaiselle, erityisesti seurakunnan kaitsijoiksi vihityille. Olemmeko me itse sellaisia, että kelpaamme esimerkiksi Jumalaa pelkäävästä ja Jeesukseen uskovasta ihmisestä? Moni vanhempi, joka on kastattanut lapsensa tai kummi, joka on myös vastuussa lapsen kristillisestä kasvatuksesta, ohjaa kuitenkin omalla esimerkillään kastetun epäuskoon ja paatumukseen. Moni pastori näyttää vähät välittävän siitä, elävätkö hänen seurakuntansa kastetut jäsenet maailmassa vai Jeesuksessa. Jos olemme tällaisia, niin silloin olemme johdattamassa heitä surman suuhun, kuolemaan ja ikuiseen tuhoon.

2. JOKAINEN VIIKON ENSIMMÄINEN PÄIVÄ ON PÄÄSIÄISJUHLA

Tämän kaiken paatumuksen, luopumuksen, syyllisyyden ja synnin kurjuuden keskellä saamme tänään kuitenkin kääntää katseemme kohti tyhjää ristiä ja tyhjää hautaa - Kristus on lopullisesti voittanut riemullisella ylönousemuksellaan Pahan vallan! Saamme julistaa jokaiselle synnin vallassa elävälle, niin kastetulle mutta hengellisesti kuoleutuneelle kuin kasteen armosta vielä kokonaan osattomalle: "*Heräjä sinä, joka nukut, ja nouse kuolleista, niin Kristus sinua valaisee!*" (Ef. 5:14)

Pääsiäinen eli synnin ja kuoleman vallasta vapaaksi pääseminen, on kristikunnan suurin ja vanhin juhla. Herran Jeesuksen kuolleista ylönousemista nimenomaan viikon ensimmäisenä

Ristin häpeästä taivaan kunniaan

By Juha Muukkonen
19/4/2011

päivänä muistettiin ja vietettiin seurakunnan ehtoollisjuhlanä jo alkuseurakunnassa.

Apostolien teoissa, luvussa 20, evankelista Luukas kirjoittaa seurakunnan kokoontumisesta Vähässä-Aasiassa Trooaksen kaupungissa: *"Ja kun viikon ensimmäisenä päivänä olimme kokoontuneet murtamaan leipää, niin Paavali, joka seuraavana päivänä aikoi matkustaa pois, keskusteli heidän kanssansa ja pitkitti puhettaan puoliyöhön saakka."*

(Apt. 20:7)

Samoin Paavali kirjoittaa korinttolaisille seurakunnan avustuksen keräämisestä: *"Kunkin viikon ensimmäisenä päivänä pankoon jokainen teistä kotonaan jotakin talteen, säästäten menestymisensä mukaan, ettei keräyksiä tehtäisi vasta minun tultuani."*

(1. Kor. 16:2)

Apostoli ja evankelista Johannes kirjoittaa Ilmestyskirjan alussa: *"Minä, Johannes, teidän veljenne, joka teidän kanssanne olen osallinen ahdistukseen ja valtakuntaan ja kärsivällisyyteen Jeesuksessa, minä olin Jumalan sanan ja Jeesuksen todistuksen tähden saarella, jonka nimi on Patmos.
10. Minä olin hengessä Herran päivänä..."*

(Ilm. 1:9-10)

Johannes kertoo saaneensa ilmestyksensä siis Herran päivänä eli Herran Jeesuksen ylösnousemuksen päivänä, sunnuntaina. Siksi mekin, lähes kaksi tuhatta vuotta Jeesuksen ylösnousemuksen jälkeen, pidämme jokaista viikon ensimmäistä päivää, sunnuntaita pyhänä. Joka ainoana vuoden sunnuntaina järjestetään seurakunnassa jumalanpalvelus - toivottavasti pian myös tässä jumalanpalveluspaikassa. Sunnuntain messu muistuttaa meitä siitä, että juuri tänä viikonpäivänä Jeesus nousi kuolleista. Jeesus avasi meillekin, Häneen kastetuille ja uskoville, tien ylös haudasta.

3. RISTI ELI JEESUKSEN SEURAAMISEN HÄPEÄ

Ristin häpeästä taivaan kunniaan

By Juha Muukkonen
19/4/2011

Se, joka suostuu ottamaan tässä ajassa päälleen Jeesuksen seuraamisesta koituvan häpeän eli ristin, saa kerran kuolleiden ylösnousemuksessa kirkkauden ja kunnian. Usein puhuttaessa ihmisen rististä tarkoitetaan monenlaisia ajallisia ahdinkoja, sairauksia, onnettomuuksia jne. Mutta tarkkaan ottaen ristin kantamisella ei Raamatussa tarkoiteta tätä, vaan nimenomaan Jeesuksen seuraamisesta koituvaa häpeää, ihmisten hylkäävästä ja torjuvasta asenteesta sekä toiminnasta koituvaa tuskaa, kuin myös suoranaista vainoa. (Matt. 10:32-39)

Mikä siinä Jeesuksen seuraamisessa sitten on niin häpeällistä? Jumalaa tuntemattomat ihmiset rakastavat vain tätä maailmaa ja itseään. He haluavat etsiä omaa kunniaansa ja saada itselleen nautintoja. Jeesukseen uskova ihminen sen sijaan joutuu toteamaan: Minä olen syntinen ja saastainen, minä en voi vaatia ketään ihaillemaan, kunnioittamaan ja palvomaan itseäni. En voi ylpeillä kenenkään edessä. Minä elän armopaloista, joita Jumalan ruokapöydästä pöydän alle tippuu. Olen itsessäni saastainen; ajatukseni ja elämäni ovat kaikkea muuta kuin täydelliset ja taivaskelpoiset. Siksi kiinnitän koko sydämeni ja toivoni yksin Jeesukseen.

Palvon, rakastan ja haluan seurata ihmisten pilkkaamaa ja kiroamaa, hylkäämää ja tappamaa Jeesusta. Minun Jumalani ja Herrani näyttää maailman ihmisten silmissä heikolta ja epäonnistuneelta, veriseltä ja kuolleelta. Mutta minun silmissäni Hän on kuoleman voittaja, synnin kukistaja ja tien avaaja ikuisen elämään. Minun Herrani elää!

Mutta tämän maailmanajan ruhtinaan sokaisemat ihmiset eivät tätä Jeesuksessa näe. He näkevät korkeintaan hyvän elämän eli moraalin saarnaajan, esikuvallisen ihmisen. He eivät näe taivaasta alas astunutta ikuista Jumalaa. He eivät tunnista Jeesuksessa taivaan Kuningasta ja Herraa, joka syntyi ihmiseksi kuollakseen syntisten ihmisten puolesta. Maailman ihminen ei halua tunnustaa olevansa luonnostaan Perkeleen lapsi, vailla todellista Jumalan tuntemista, vailla totuutta ja rakkautta. Maailman ihminen ei halua nöyrytyä tunnustamaan syntejään ja tekemään niistä parannusta.

Pimeyden lapsi sen sijaan halveksii ja pilkkaa sitä, joka tunnustaa Jeesuksen Herrakseen ja Vapahtajakseen. Maailman lapsi pitää uskovaista jotenkin tyhmänä ja sinisilmäisenä. Jeesukseen uskova ei aseta tavoitteekseen hankkia itselleen kaikkea mahdollista tämän maailmanajan nautintoa, rikkautta ja kunniaa. Päinvastoin, Jeesukseen uskovat ovat valmiita luopumaan omasta mukavuudestaan toisten auttamiseksi. Jeesukseen uskova antaa vapaaehtoisesti ja merkittävässä määrin aikaansa ja varojaan seurakunnan toiminnan mahdollistamiseksi sekä lähetys- ja evankelioimistyön hyväksi. Ilman, että tietäisi saavansa siitä itselleen tässä ajassa mitään hyötyä, vastalahjaa tai palkintoa. Jeesukseen uskova on valmis alentamaan elintasoaan antamalla kymmenyksiään ja rakkauden lahjoja; ja kaikki siksi, että hätää kärsivä saisi avun ja ennen kaikkea mahdollisimman moni saisi kuulla ja uskoa

evankeliumin Jeesuksen rististä ja ylösnousemuksesta.

Kaikkein eniten synnin vallassa elävää uskotonta ihmistä ärsyttää ja suututtaa se, että Jeesukseen uskova saarnaa niin sanoillaan kuin elämällään parannusta. Kun vaikkapa yksi joukosta ei ryyppää, kiroa ja harjoita haureutta niin kuin muut, niin se on piikkinä pahaa tekevien omassatunnossa. Parannussaarnaajat ja Jeesuksen nimen julistajat ovat aina olleet maailman silmissä pohjasakkaa, torjuttuja, halveksittuja, jopa vainottuja ja tapettuja.

4. RISTIÄ SEURAA TAIVAS

Suostuessamme kulkemaan Jeesuksen perässä ja kantamaan ristiä, se on ottamaan päällemme ihmisten pilkan ja häpeän, olemme kulkemassa elämän tiellä kohti ylösnousemusta ja taivaan kunniaa. Moni hankkii tässä elämässä itselleen kunniaa ja kultaa, mutta joutuu kuoleman jälkeen katumaan vääryyttään, itsekkyyttään ja rakkaudettomuuttaan ikuisesti. Jeesuksen omaksi Herrakseen tunnustaneet ja Hänen omanaan eläneet saavat sen sijaan kohdata ikuisuudessa oman Vapahtajansa, joka voitti kuoleman vallan ylösnousemuksellaan. Ne, jotka tässä elämässä haluavat olla lähellä Raamatun Jeesusta, saavat olla lähellä Jeesusta myös taivaassa. Ne, jotka tässä elämässä eivät halua kulkea Raamatun Jeesuksen seurassa, eivät Jeesuksen seuraan taivaaseen myöskään ikuisuudessa pääse. Jolla on korvat, se kuulkoon.

Jeesuksen verisellä ristillä hankittu ja riemullisella ylösnousemuksella sinetöity voitto Perkeleen vallasta on totisinta totta tänäkin päivänä. Hyvä kuulijani! Sinä, joka joudut tuon tuostakin huomaamaan ja karvaasti maistamaan sekä oman lihasi läpikotaista mädännäisyyttä että koko maailman tuskaa tuottavaa syntisyyttä. Sinullekin tarjotaan tänään Jeesuksen nimessä anteeksiantamus ja ilo, rauha ja autuus. Kun muistat Häntä, jonka omaksi sinut on jo kasteessasi kannettu ja annettu, niin saat maistaa jo nyt tulevan maailmanajan voimia. Saat hyvän omantunnon, vapauden synnistä ja syyllisyydestä, saat elämän, toivon ja tulevaisuuden.

Luen päätökseksi Psalmista 34. *"Minä kiitän Herraa joka aika, hänen ylistyksensä on alati minun suussani. Herra on minun sieluni kerskaus, nöyrät sen kuulevat ja iloitsevat. Ylistäkää minun kanssani Herraa, kiittäkäämme yhdessä hänen nimeänsä. Minä etsin Herraa, ja hän*

Ristin häpeästä taivaan kunniaan

By Juha Muukkonen
19/4/2011

vastasi minulle, hän vapahti minut kaikista peljätyksistäni. Jotka häneen katsovat, ne säteilevät iloa, heidän kasvonsa eivät häpeästä punastu. Tässä on kurja, joka huusi, ja Herra kuuli ja pelasti hänet kaikista hänen ahdistuksistansa. Herran enkeli asettuu niiden ympärille, jotka häntä pelkäävät, ja pelastaa heidät. Maistakaa ja katsokaa, kuinka Herra on hyvä. Autuas se mies, joka häneen turvaa! Peljätäkää Herraa, te hänen pyhänsä, sillä häntä pelkääväsiltä ei mitään puutu. Nuoret leijonat kärsivät puutetta ja näkevät nälkää, mutta Herraa etsiväsiltä ei mitään hyvää puutu."
(Ps. 34:2-11)

Kunnia Isälle ja Pojalle ja Pyhälle Hengelle, niin kuin oli alussa, nyt on ja aina, iankaikkisesta iankaikkiseen. Aamen.